

บรรณานุกรม

กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2550). รายละเอียดกรมชลประทาน. วันที่ค้น
ข้อมูล 19 มกราคม 2550, เข้าถึงได้จาก <http://www.rid.go.th>

กรรวิภา ไสร์จจะวงศ์. (2549). ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้: กรณีศึกษา
ข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่ยะลา. งานนิพนธ์
การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กัลยาณี คำแดง. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะกับวินัยในการสร้างองค์การแห่ง
การเรียนรู้: กรณีศึกษาองค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนทรัพยากรมนุษย์, โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กาญจนา เกียรติธนาพันธ์. (2542). บรรยายาสององค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่ง
การเรียนรู้: กรณีศึกษา กองสาธารณสุขภูมิภาค สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนทรัพยากรมนุษย์,
โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กึ่งกาญจน์ เพชรศรี. (2542). ศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้: ศึกษากรณี
โรงพยาบาลกรุงเทพฯ. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพัฒน
ทรัพยากรมนุษย์, โครงการบัณฑิตศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

เจนเนตร มณีนาค, ดรณรัตน์ วิบูลศิลป์, ภาวินี บุญเกษมสันติ และอรสา เตติวัฒน์. (2546).
สร้างองค์กรอัจฉริยะในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ส.เสริมมิตร การพิมพ์.

นันทพร โชตินุชิต. (2538). การพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในรูปแบบข้ามสายงาน.
ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนทรัพยากรมนุษย์,
โครงการบัณฑิตศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุบผา พวงมาลี. (2542). การรับรู้ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายการพยาบาล
โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาการบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2548). การพัฒนารูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีชา ปลื้มจิตต์. (2549). ศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่จะนำองค์การไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา: ผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด. งานนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). การจัดการความรู้: พื้นฐานและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: ธรรมกล.
- พร้อมศักดิ์ กลยาสินปิ่น. (2544). ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อลักษณะไฟแรงไฟรู้คู่ศักยภาพของนักเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาโสตทัศนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก. (2542). พระพุทธศาสนาพัฒนาคนและสังคม. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ลือชัย จันทร์ปี่. (2546). รูปแบบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอาชีวศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ลือชัย พันธุ์เจริญกิจ. (2540). ประวัติศาสตร์ไทยพาณิชย์. กรุงเทพฯ: ธนาคารไทยพาณิชย์.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2548). องค์การแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้. กรุงเทพฯ: อริยชน.
- วิโรจน์ สารัตนะ และอัญชลี สารัตนะ. (2545). ปัจจัยทางการบริหารกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ข้อเสนอผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาและการวิพากษ์. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- วีระวัฒน์ ปิ่นนิดาหมัย. (2544). การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วีระป้อมวรรณกรรม.

สันติมา ศรีสังข์สุวรรณ. (2540). การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย, โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาพยาบาลมนุษย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพัตรา จันทร์เทียน. (2543). การรับรู้บรรยากาศองค์กรและศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้: กรณีศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย, โครงการบัณฑิตศึกษา การพัฒนาพยาบาลมนุษย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพัตรา จารุวัฒนพานิช. (2543). องค์การแห่งการเรียนรู้: แนวทางการส่งเสริมและพัฒนการเรียนรู้ด้วยตนเองของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย, โครงการบัณฑิตศึกษา การพัฒนาพยาบาลมนุษย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เสนีส หงษ์ทอง. (2546). การรับรู้ศักยภาพของการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้: ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดสำนักงานใหญ่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวรส บุญนาค. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์กรกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักชลประทานที่ 11. (2550). โครงสร้างการบริหารงาน สำนักชลประทานที่ 11.

วันที่ค้นข้อมูล 10 มกราคม 2550, เข้าถึงได้จาก <http://irrigation.rid.go.th/rid11>

อภินันท์ รอดสุทธิ. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสำคัญกับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้: กรณีศึกษาโครงการจัดตั้งสัมพันธ์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย, โครงการบัณฑิตศึกษา การพัฒนาพยาบาลมนุษย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2549). องค์การเอื้อการเรียนรู้. วันที่ค้นข้อมูล 20 มีนาคม 2549, เข้าถึงได้จาก <http://library.urui.ac.th/webdb/images/OrganizationForLearn.htm>

- อักษรศักดิ์ หลักทอง. (2548). การรับรู้แนวทางพัฒนาศักยภาพสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ การรับรู้บทบาทอาจารย์ในฐานะผู้นำการเรียนรู้และผลงานทางวิชาการของอาจารย์: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Argyris, C. (2006). *Theories of action, double-loop learning and organization learning*. Retrieved January 20, 2006, from <http://www.infed.org/thinkers/argyris.htm>
- Blanchard, K. (1997). Out with the old and in with the new. *Incentive*, 171(4), 10-15.
- Gravin, D. A. (1993). Building a learning organization. *Harvard Business Review*, 71(12), 78-91.
- Dixon, N. M. (1990). *The Organization Learning Cycle: How we can learn collectively* (2nd ed.). London: Cambridge University.
- Mardquart, M. (1996). *Building the Learning Organization: A Systems Approach to Quantum Improvement and Global Success*. New York: McGraw-Hill.
- Mardquart, M., & Remolds, A. (1994). *The Global Learning Organization*. Illinois: Irwin.
- Pearm, M., Roderick, C., & Muironey, C. (1995). *Learning Organization in Practice*. London: McGraw-Hill.
- Pedler, M. J., Burgoyne, R. & Boyell, T. (1991). *The Learning Company: A strategy for Sustainable Development*. New York: McGraw-Hill.
- Ross, R. B., Smith, C., Roberts, E., & Kleiner, B. (1994). *Core Concepts About Learning Organization*. New York: McGraw-Hill.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. New York: Doubleday.
- _____. (1999). *The Fifth Discipline – the Art & Practice of the Learning Organization*. London: Random House Business.
- Senge, P. M., Kleiner, A., Roberts, C., Ross, R., & Smith, B. (1994). *The Fifth Discipline Field Book – strategies and Tools for Building a Learning Organization*. Finland: W. S. Bookwell.
- Watkin, K. E., & Marsick, V. J. (1993). *Sculpting the Learning Organization: Lesson in the Art and Science of the System Change*. New York: Josseybased.